مومنان در خون های شان یکسان هستند و همگی علیه دشمن شان یکپارچه و متحد می باشند و رعایت امان کسی که از میان آنها کمترین مرتبه را دارد، بر همه ی آنها لازم است؛ بدانید و آگاه باشید که مومن در برابر کافر کشته نمی شود. و کافری که عهد و پیمانی با مسلمانان دارد مادامی که بر عهد و پیمانش پایبند باشد کشته نمی شود. و هرکس عملی را انجام دهد که موجب مجازات است، مجازات آن به خود او بازمی گردد؛ و هرکس بدعتی ایجاد کند یا بدعتگزاری را پناه دهد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم به دنبال اوست.

از قیس بن عباد روایت است که می گوید: من و اشتر نزد علی رضی الله عنه رفتیم و گفتیم: آیا رسول الله صلی الله علیه وسلم برای تو وصیتی نموده که آن را برای عموم مردم توصیه نکرده است؟ علی گفت: نه، چنین چیزی نیست؛ جز آنچه در این کتابم هست. مسدد می گوید: قیس گفت: پس علی کتابی را بیرون آورد. و احمد می گوید: کتابی از غلاف شمشیرش بیرون آورد که در آن نوشته بود: «مومنان در خون های شان یکسان هستند و همگی علیه دشمن شان یکپارچه و متحد می باشند و رعایت امان کسی که از میان آنها کمترین مرتبه را دارد، بر همه ی آنها لازم است؛ بدانید و آگاه باشید که مومن در برابر کافر کشته نمی شود. و کافری که عهد و پیمانی با مسلمانان دارد مادامی که بر عهد و پیمانش پایبند باشد کشته نمی شود. و هرکس عملی را انجام دهد که موجب مجازات است، مجازات آن به خود او بازمی گردد؛ و هرکس بدعتی ایجاد کند یا بدعتگزاری را پناه دهد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم به دنبال اوست».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

حدیث مذکور بیان می کند که برخی از تابعین مانند ابوجحیفه رضی الله عنه که از صحابه بود، در مناسبت دیگری از علی رضی الله عنه سوال کردند: آیا رسول الله صلی الله علیه وسلم جز قرآن، به طور مشخص چیزی را فقط در اختیار شما قرار داده است؟ و علی رضی الله عنه این ادعا را رد می کند و بیان می کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم چیزی را در اختیار او قرار نداده که دیگران از آن بی خبر باشند و مخصوص او باشد، مگر احکامی که در صحیفه ای از رسول الله صلی الله علیه وسلم نوشته است؛ از جمله اینکه خون مسلمانان در بین خودشان یکسان است چنانکه مسلمان در برابر مسلمانی که در حق او تجاوز کرده و او را بکشد، کشته می شود همچنان که وقتی مسلمانی کافری را بکشد، در برابر آن کشته نمی شود. چون کافر در حرمت خونش با مسلمان یکسان نیست. از دیگر موضوعات آن صحیفه این بوده که عهد و پیمان و امان مسلمانان محترم است؛ فرقی نمی کند از سوی فرد کوچکی باشد یا بزرگ یا مرد یا زن؛ بنابراین چون مسلمانی کسی را امان دهد، امانش پذیرفته می شود، هرچند آنکه به وی امان داده شده، کافر باشد؛ و این به دلیل احترام به عهد و امان مسلمان است. چنانکه کشتن کسی که با عهد و پیمان وارد سرزمین مسلمانان شود، جایز نیست. چون با این عهد و امان خونش محفوظ می گردد. و هرکس امر منکری را مرتکب شود یا فاعل آن را پناه دهد و کرده ی او را پنهان کند، با این عمل مستوجب لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم می شود چنانکه از رحمت الله طرد می شود.